

Mál nr. 368/2019**M og
V vegna réttaraðstoðartryggingar fjölskyldutryggingar****Ágreiningur um hvort bótaskylda úr réttaraðstoðartryggingu M hjá V sé til staðar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 21.10.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-7.

Bréf V dags. 08.11.2019 ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að hinn 24. nóvember 2015 hafi ungur drengur, X, orðið fyrir líkamsárás. X og fjölskylda hans hafi talið M vera geranda í málinu og kært hann til lögreglu. Í kjölfar lögreglurannsóknar hafi verið gefin út ákæra á hendur M, en málið fellt niður fyrir héraðsdómi eftir að verjandi M lagði fram skriflegar varnir. Í kjölfarið hafi X höfðað einkamál á hendur M og því máli hafi lyktað með sýknu í héraðsdómi. Þeim dómi hafi nú verið áfrýjað til Landsréttar og málið þingfest þar hinn 11. september 2019. V hafi hafnað kröfu M um bætur úr réttaraðstoðartryggingu þar sem félagið telji undanþágu h-liðar 38. gr. þágildandi váttryggingarskilmála eiga við en þar komi fram að váttryggingin taki ekki til ágreinings, máls eða málsbeiðni sem varði skaðabætur eða aðrar kröfur sem varði verknað sem leiði til gruns eða ákæru á hendur váttryggðum vegna brots sem sé saknæmt. M fellir sig ekki við þá niðurstöðu og telur þá niðurstöðu ákæruvaldsins að fella mál á hendur honum niður staðfesta að enginn grunur beinist að honum. Ákvörðun um útgáfu ákæru hafi verið röng og skilyrðið um að verknaður hafi leitt til gruns eða ákæru á hendur M sé því ekki uppfyllt. Þá sé um einhliða samið skilmálaákvæði að ræða sem sé alltof rúmt miðað við markmið eða tilgang váttryggingarinnar. Kæra á hendur M hafi verið tilefnislaus og eigi ekki að hafa áhrif á rétt hans til bóta. Túlka eigi hina umþrættu undanþágu váttryggingarskilmálanna þröngt svo leiði til sanngjarnrar og eðlilegrar niðurstöðu.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V þeirri afstöðu sinni að jafnvel þó ákæra á hendur M hafi verið felld niður og hann sýknaður af skaðabótakröfu í einkamáli fyrir héraðsdómi sé um að ræða undanskilda áhættu samkvæmt skilmálum váttryggingarinnar. Þannig hafi M verið grunaður um refsiverðan verknað og ákæra gefin út á hendur honum, jafnvel þó hún hafi síðar verið felld niður. Einkamálið sem X hafi höfðað gegn M byggir óneitanlega á gruni um refsiverðan verknað en það sé ekki skilyrði þess að undanþágan eigi við að váttryggingartaki hafi verið kærður til lögreglu eða sakfelldur fyrir refsiverðan verknað. Þá tekur V fram að félagið hafi heimild til þess að takmarka gildissvið réttaraðstoðartryggingar sinnar við þá áhættu sem félagið meti váttryggingarhæfa. Þá sé umrædd undanþága skýr og auðtúlkuð.

Álit.

Samkvæmt áfrýjunarstefnu í máli X gegn M fyrir Landsrétti byggir X kröfu sína um miska- og skaðabætur á því að M hafi gerst sekur um líkamsárás gegn honum. Niðurstaða þess einkamáls virðist þannig velta á því hvort Landsréttur telji M hafa gerst sekan um slíkan verknað.

Líta verður til þess að grunur um að M hefði gerst sekur um umræddan verknað leiddi til lögreglurannsóknar og ákæru á hendur honum, jafnvel þó fallið hafi verið frá saksókn á síðari stigum. Því er ljóst að M hefur legið undir grun vegna umræddrar líkamsárásar.

Á grundvelli þess verður að líta svo á að um sé að ræða ágreining sem varðar skaðabætur eða aðrar kröfur sem varða verknað sem leiðir til gruns eða ákæru á hendur váttryggðum vegna brots sem er saknæmt. Þá verður ekki fallist á að orðalag hins umþrætta skilmálaákvæðis sé með þeim hætti að það sé skilyrði þess að umrædd undanþága eigi við að váttryggður hafi verið sakfelldur fyrir refsiverðan verknað. Ber því að hafna bótaskyldu með vísan til ákvæðis h-liðar 38. gr. skilmála viðeigandi váttryggingar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 10. desember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.